

HET RAMSVELLENKLEED OVER DE TABERNAKEL (2) HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, er resteren ons in dit laatste deel over het rode ramsvellenkleed (het derde kleed waarmee de Tabernakel werd bedekt) nog twee onderwerpen met elk een diep geestelijke betekenis, namelijk:

- Het ramsvellenkleed moest rood zijn
- God gaf het ramsvellenkleed geen maat

Het ramsvellenkleed moest rood zijn

God bepaalde uitdrukkelijk, dat er sprake moest zijn van een kleed van róde ramsvellen om de Tabernakel mee te bedekken. Ex. 26:14a – *“Gij zult ook voor de tent een deksel maken van roodgeverfde ramsvellen.....”*.

In onze maatschappij (de westerse en ook de islamitische) wordt de kleur rood geassocieerd met de liefde. Wellicht omdat men bij verliefdheid gemakkelijk bloost en rood kleurt.

Zou de Here God de kleur rood ook met liefde associëren, broeders en zusters? Bij mijn weten was de natuurlijke kleur van de schapen in Israël en omstreken in de tijd van het Oude Testament zeker niet rood. Volgens de encyclopediën was hun kleur wit met eventueel bruin of zwart. Maar God bepaalde dat de wit/bruin/zwarte vellen van de rammen, de mannetjeschapen, persé rood moesten worden geverfd. Waarom eigenlijk rood? Omdat rood de kleur van het bloed is? Omdat rood naar de liefde verwijst?

We hebben in Deel 1 de eerste drie keren, dat er in de bijbel over de ram werd gesproken, bestudeerd. Is het u niet opgevallen, dat er steeds sprake was van een geslachte ram? Het betrof steeds een dier, dat zijn eigen rode bloed had gestort en ermee was besmeurd. De ram duidde hiermee op Jezus, geslacht voor onze zonden.

De bijbel maakt ons duidelijk dat God een groot welbehagen in het storten van bloed heeft. Hebr. 9:22b – *“....., en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.”*

Ps. 9:13 – *“Want Hij zoekt de bloedstortingen, Hij gedenkt derzelve; Hij vergeet het geroep der ellendigen niet.”*

Gods hart wordt bewogen om de zonden te vergeven als er bloed wordt geofferd. Omdat Hij dan Zijn bloedende Zoon Jezus onschuldig aan het kruis ziet hangen. Dan ziet Hij Diens onberispelijke en vlekkeloze gerechtigheid de zondaar bedekken.

In de tijden van het Oude Testament moesten offerdieren hun bloed geven voor de verzoening van de zonden van het volk Israël. Van ons verlangt God het geestelijk gestorte bloed te zien. Hij verlangt dat wij onze zonden aan Hem belijden met diep berouw in ons hart, met pijn in ons hart omdat wij Hem verdriet hebben gedaan, met droefheid omdat we beseffen dat de onschuldige Jezus voor ónze zonden moest sterven en Zijn eigen Bloed moest offeren. Als God deze houding van een bloedend hart bij ons ziet, dan vergeet Hij ons niet. Dan zal Hij vergeven.

Ook de Hebreeuwse grondtekst geeft weer veel licht op dit thema. Het voor *“roodgeverfde”* gebruikte Hebreeuwse woord is het werkwoord *“aadam”* (אָדָם). Het betekent letterlijk *“bloed laten zien (in het gezicht), bijvoorbeeld door te blozen”*. In feite betekent het dus *“rood zijn, rood van zichzelf zijn, rood gemaakt zijn, rood geverfd zijn (door bloed)”*.

We ontdekken hiermee, dat God met rode ramsvellen bedoelde, dat er bloed te zien moest zijn. God wil bloed zien. Is dit geen heerlijke verwijzing naar de oneindige Liefde van God, Die Zijn eigen Zoon naar het kruis zond om daar Zijn Bloed voor ons uit te storten?

Deze betekenis wordt onderschreven door de volgende betekenis van אָדָם. Met een iets andere uitspraak betekent אָדָם ook *“de eerste mens Adam”* (*“aadaam”*). De eerste mens Adam was ongehoorzaam en viel in zonde, waardoor de zonde en de dood z'n intrede deed in de wereld. Door Adams zonde kwam dood en schuld over alle mensen. Maar er werd nóg een Mens Adam geboren, namelijk Jezus Christus. De bijbel noemt Hem de laatste Adam.

Door Zijn zondeloze leven en Zijn gehoorzaamheid aan God de Vader herstelde Hij de verbroken relatie tussen de zondige mens en de Vader en bracht het eeuwig leven terug. En álle mensen mogen nu in het geloof deze genade aanvaarden.

1 Cor. 15:21-22, 45, 47 – *“Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levend-makenden Geest..... De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit den Hemel.”*

Leest u voor een dieper begrip vooral ook Rom. 5:12-21.

Geliefde broeders en zusters, onze God werd Mens om ons te redden. Hoe treffend waren toch Pilatus' onwetende woorden, nadat hij de onschuldige Jezus had laten geselen en tooien met een doornenkroon: *“Ziet, de Mens!”* (Joh. 19:5). Jezus werd door Zijn grote Liefde een nieuwe Adam. En deze liefde, dit onbegrijpelijke heilsfeit, deze oneindige genade, moest tot uitdrukking worden gebracht met róde ramsvellen. Joh. 3:16 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”*

Is onze God niet oneindig genadig en liefdevol? Alle eer komt alleen Hem toe.

God gaf het ramsvellenkleed geen maat

Broeders en zusters, God gaf aan de uitvoerders van Zijn bouwplannen voor de Tabernakel geen maten op voor het rode ramsvellenkleed. Hij gaf eveneens geen aanwijzingen voor het aantal vellen dat moest worden gebruikt. Nergens in de bijbel staat bij mijn weten een aanwijzing in die richting vermeld. Terwijl God voor de eerste twee dekkleden uiterst precies de maten opgaf, deed Hij dat nu niet. Vindt u dat niet bijzonder? Zou de reden daarvoor niet kunnen zijn, dat Gods liefde eveneens geen maat kent? Zijn liefde is toch eindeloos groot en voor mensen toch onmogelijk te meten?

Ja, Jezus had ons zelfs lief tot het einde toe. Dus eindeloos! Joh. 13:1b – *“....., alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.”* God was in Zijn grote, oneindige liefde bereid om voor onze redding zelfs Zijn eigen Zoon op te offeren in een afgrijselijke marteldood. Joh. 3:16a – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,”*

Gods liefde is zonder maat en eindeloos, hoger dan de hoogste bergtop en dieper dan de diepste zee, want het bedekt álle zonden, élk falen, álle fouten, álle gruwelijke afschuwelijkheden van álle mensen die tot Hem komen (1 Cor. 13:7a). Want ook al waren onze zonden pikzwart en niet te tellen, tóch is God in Zijn liefde bereid om steeds maar weer vergeving te schenken. Vergaf God ons niet reeds ontelbare malen?

Ik merkte het reeds op in Deel 1, dat de Gemeente met deze geweldige, goddelijke liefde moet worden bedekt. De liefde van God omhult de Gemeente als een behagelijk warme deken. Het is heerlijk om deze liefde uit genade te mogen ervaren.

Er is echter een keerzijde aan deze prachtig schitterende medaille. Want ook de leden van de Gemeente, die zo fijn Gods liefde mogen ervaren, zullen deze liefde eveneens moeten uitdragen. De Gemeente moet eerst worden omhuld met geloof en met hoop (heiligmaking). We ontdekten dit bij het bestuderen van de eerste twee dekkleden. Maar de Gemeente moet vervolgens bedekt worden met de liefde, die moet heersen in de harten van de kinderen Gods. Met liefde voor God, maar daarna met liefde voor de naasten. En voor alle duidelijkheid, broeders en zusters, tot onze naasten behoren niet alleen onze medegeloofsgenoten, maar óók de broeders en zusters van andere denominaties met een wat andere visie dan de onze, en ook de ongelovige burens en zelfs onze vijanden.

Mark. 12:30-31 – *“En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. En het*

tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod, groter dan deze."

Joh. 13:34-35 – *"Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt. Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander. "*

2 Petr. 1:7 – *"En (voeg, hjs) bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen."*

De eerste twee dekkleden, het tabernakelkleed (geloof) en het geitenharenkleed (hoop, cq. heiligmaking), bestonden steeds uit twee afzonderlijke grote delen. Want echt geloof moet bewezen worden met actieve geloofswerken, terwijl ook echte heiligmaking met actieve werken van heiliging moet worden getoond. De betreffende studies vindt u op deze website. Maar het dekkleed van ramsvellen (liefde) dat de eerste twee dekkleden bedekte, hoefde in Gods opdracht niet uit twee delen te bestaan. De reden ligt voor de hand. Want waarachtige liefde is in zichzelf reeds een en al activiteit. Passieve liefde is geen echte liefde. Echte liefde is altijd op zoek om zich aan God te tonen of om zich aan anderen te bewijzen. Om te aanbidden, om te geven, om te helpen of te redden. Ja, geloof en de geloofswerken, heiligheid en de heiligheidswerken moeten met deze goddelijke liefde worden omhuld, want de liefde bedekt alle dingen.

Broeders en zusters, de bijbel zegt dat God Liefde is (1 Joh. 4:8b). De Oorsprong en de Bron van de Liefde is onze geweldige, genadige, machtige en sterke God. En als het waar is dat liefde moet worden bewezen, dan gaf Hij Zelf ook het voorbeeld. God bewees Zijn Liefde. Liefde was voor Hem geen theorie, maar praktisch. Hij gaf zonder restricties.

Joh. 3:16a – *"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,....."*

1 Joh. 4:10 – *"Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden."*

Rom. 5:8 – *"Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren."*

Ook Jezus Christus bewees Zijn Liefde voor Zijn Vader en voor ons door gewillig aan het kruis te sterven.

Joh. 15:13 – *"Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden."*

Efez. 5:2 – *"En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk."*

De oorsprong van de liefde is God en deze liefde uitte zich in liefde tot anderen. God de Vader en Jezus Zijn Zoon bewezen hun liefde door Zich voor het mensdom over te geven. Het goddelijk verlangen is dat ook de mens zijn liefde bewijst. Naar Hem én naar de naasten toe! Maar liefde kan uitsluitend worden bewezen door volledige overgave aan elkander en het brengen van offers voor elkander. In Deel 1 ontdekten we reeds dat overgave en toewijding dé kenmerken van echte liefde zijn. De opdracht van God om onszelf als in liefde als een (geestelijk) offer aan Hem en aan elkaar over te geven, blijkt zo overduidelijk uit Efez. 5:1-2 – *"Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen; En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk."*

Ik geef u nog enkele andere schriftgedeelten.

Joh. 13:34 – *"Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt."* Leest u in gelijke zin ook Joh. 15:12.

1 Joh. 4:11-12, 20-21 – *"Geliefden, indien God ons also lief heeft gehad, zo zijn ook wij schuldig elkander lief te hebben. Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn liefde is in ons volmaakt."*

..... *Indien iemand zegt: Ik heb God lief; en haat zijn broeder, die is een leugenaar; want die zijn broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft? En dit gebod hebben wij van Hem, namelijk dat die God liefheeft, ook zijn broeder liefhebbe.”*

En tenslotte nog een laatste tekst in Joh. 15:13, welke ik zojuist reeds noemde: *“Niemand heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijn vrienden.”* Deze tekst gold voor Jezus, maar geldt ook voor ons.

Broeders en zusters, de ram was gewillig om geslacht te worden en hij stelde z'n mooie huid beschikbaar om de Tabernakel mee te bedekken. Jezus gaf Zich eveneens gewillig over, zodat Zijn liefde in lichtende heerlijkheid de Gemeente kon omhullen. Maar nu is het aan ons, om onszelf in liefde aan elkaar over te geven, zelfs ten koste van spot en hoon, smaad en vernedering, opdat ook die liefde de Gemeente zichtbaar zal maken als een stad boven op een berg. Opdat die liefde de Gemeente zal omhullen, zodat de ongelovige wereldlingen aangetrokken zullen worden door dit goddelijke Licht. Joh. 13:35 – *“Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander.”*

Deze liefde is niet partijdig en elitair, doch is een liefde voor elke naaste. Het is geen beperkte liefde voor alleen vrienden of andere uitverkorenen. Het is geen uitsluitende liefde voor de eigen gemeenteleden, maar een diepe liefde voor zelfs vijanden.

Kinderen Gods met deze liefde in hun hart, bevinden zich in geestelijke zin in het Heiligdom van de Tabernakel. Wie deze liefde bezit, zal worden omhuld door het heldere Licht van Jezus en bevindt zich niet in de geestelijke duisternis. Maar wie zijn broeder haat, staat buiten de Gemeente in de duisternis en begeeft zich daarmee (hopelijk nog latent) onder Gods oordeel.

Joh. 3:19 – *“En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos.”*

1 Joh. 2:9-11 – *“Die zegt, dat hij in het licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nog toe. Die zijn broeder liefheeft, blijft in het licht, en geen ergernis is in hem. Maar die zijn broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de duisternis, en weet niet, waar hij henegaat; want de duisternis heeft zijn ogen verblind.”*

Geliefde broeders en zusters, ik wil deze lessen over het rode ramsvellenkleed graag besluiten met de volgende woorden van wijlen br. F.G. van Gessel: *“Over liefde spreken is eenvoudig. Over liefde leren is gemakkelijk. Op anderen wijzen dat zij geen liefde bezitten, is nog eenvoudiger. Doch waar het om gaat: zelf liefde te bezitten en die uit te delen aan anderen naar het voorbeeld van Christus”.* Deze woorden gelden allereerst voor mij, maar ze gelden ook voor u. Laten we onszelf onderzoeken of deze liefde (nog) in onze harten aanwezig is. Indien niet (meer), dan wil ik u wijzen op een geweldige gelijkenis, die Jezus eens gaf.

Luk. 15:8-10 – *“Of wat vrouw, hebbende tien penningen, indien zij een penning verliest, ontsteekt niet een kaars, en keert het huis met bezemen, en zoekt naarstiglijk, totdat zij dien vindt? En als zij dien gevonden heeft, roept zij de vriendinnen en de geburinnen samen, zeggende: Weest blijde met mij; want ik heb den penning gevonden, dien ik verloren had. Alzo, zeg Ik ulieden, is er blijdschap voor de engelen Gods over een zondaar, die zich bekeert.”*

Zijn wij de tiende penning, dat wil zeggen de liefde, kwijtgeraakt? Laten we dan de kaars van de Heilige Geest ontsteken en met de bezem van Gods Woord onze harten onderzoeken.

Als wij ijverig zoeken, zullen we onder het stof van onze vleselijke natuur de penning van de liefde terugvinden. En dan zal een intense vreugde beslag nemen van onze harten.

Want wat is immers het nut van zelfs alle negen Geestesgaven, indien wij geen echte liefde bezitten (1 Cor. 13:1-3)?

Moge de Heiland u en mij rijkelijk zegenen. Amen.